

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

•

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

1/2

EXCUSEBANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.

8261

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ἈΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ἩΡῶ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ ἈΡΠΑΓὴ Ἑλένης.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ὈΜΗΡΟΝ.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ἌΛΩΣΙΣ Ἰλίου.

ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.

APOLLONII ARGONAUTICA.

MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.

COLUTHI RAPTUS HELENÆ.

QUINTI POSTHOMERICA.

TRYPHIODORI EXCIDIIUM ILII.

TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS, *ed.*

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTI VACHI
FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT
FRIDERICUS DÜBNER.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI REGII FRANCIAE TYPOGRAPHO,
VIA JACOB, 56.
•••••
M DCCC XL.

—••••—

Goettlingianus Hæsioidi textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermannî recensione (in opuscc. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensioneum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

2

7-5-29. 2016

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus (1). De tertii, quod superest, poematis Hesiodi natura Lehrsii frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem (2). In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsii non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Goettlingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Goettlingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Goettlingio omissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Goettlingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellaueri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephemm. litt.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensioneis, quam Iulius Cæsar de illo Sætbeeri opusculo scripsit, legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριστήων. 176, Ὑπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτῆταις. 812, ἀττημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκριόεντι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιόωντες. 375, τρηχεῖα. 427, ἀΐξαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιόωντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκριόεσσα. IV. 59, δολίησιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῇσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηχεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπήϊον. 1384, γούνων. 1396, ἀπὸ, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellaueri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermannī ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare super sedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλειαν. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τὰδ' ἔειπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλέη, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermannī coniectura, v. 271, παραχάτθεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις, restituimus (vid. Græfii coniectanea in Musæum, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi.

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὀξεῖα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὐδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὐδας ἄχαμπτον aut ἄχαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

Quinti textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericæ* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo de Sinner, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Δόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I, anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomerorum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκευθε	κεκεύθει	v. 426. τῇ	τῆς
v. 11. ὑπαί	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. εἰ δὲν	ἐὸν	v. 443. αὐ	αὐθ'
v. 32. νῦ	τιν'	v. 448. κεῖναι	κεῖνη
v. 39. ὑπαί	ὑπὸ	v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυανῶπις	κυανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν·	et ἐντοσθι	ἐντοσθε
v. 60. ὑπαχλύνη	ὑπηχλύνη	v. 490. κέδασσεν	κέασσεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνί	v. 504. ἀπραιδήσι	ἐγχείησι
v. 147. ἔθετ'	ἐλετ'	v. 505. Λαομέδοντος	λαὸν ἐλόντες
v. 159. βουπλήγα, τὸν	βουπλήγ', δὲν	v. 529. Δῆϊχον, ἡδὲ	Δηϊοχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. θορεῖ	θόρη
v. 167. τε, τὸν	θ', δὲν	v. 558. ἴκεσθε	ἴκεσθον
v. 168. κιοῦσα	κιούση	v. 563. Ἦ. μέγα τοι δ'	Ἦ μέγα· τοι δ'
v. 179. Ἦ δ' οἶη	Οἶη δ' ἡ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῆσιν· Ἐκπά- γλωσ δ' ἡ σείο, θεοῦ γένος, ἐστὶ γενέθλης·	θεῆσιν Ἐκπάγλωσ, ἡ σεῖο θεουδέος ἐστὶ γενέ- θλης·	v. 583. ἐτλης	ἐφης
v. 217. λαβόντες	βαλόντες	v. 596. μελέεσιν	μελέεσσιν
v. 246. ἐν	ἐνί	v. 598. δύσαν	δῦσιν
v. 254. Θερμῶδουσαν	Θερμῶδοσαν	v. 613. ὑπαί	ὑπὲρ
v. 259. ὀκρυόεντι	ὀκρυόεντι (1)	v. 615. ἥδ'	ἡ
v. 286. πολυγνάμπτησιν	πολυγνάμπτοισιν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι αἰψα
v. 287. ἐν	ἐνί	v. 677. ἀεικτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 723. ἤμαχε	ἤπαφε
v. 326. ὡς	ὡς	v. 724. οὐνεκα	εἵνεκα
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 370.	in uncis.	v. 752. ὅπη	ἐπεῖ
		v. 753. θέμις ἐτ' ἄτη	Θέμις ἐτ' Ἄτη
		v. 759. προπάροιθεν	τοπάροιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: «Perpetaus, inquit, poetarum usus postulare videtur δορ. » Qua admissa mutatione τὴν esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δόρυ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: «βίην, fortasse λίην. »

IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :		IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :	
	v. 761. ἐξεφάνθη		ἐξεφάνθη		v. 440. ἐπιστάμενος		ἐπισταμένως
	v. 793. μένος μέγα		μέγα σθένος (1)		v. 443. ἐπεσσυμένως		ἐπεσσυμένῳ
L. II.	v. 6. σκοπίασκον		σκοπίαζον		v. 452. αὐτῇ σὺν φήμῃ		αὐτῇ κεν φήμῃ
	v. 30. πω		που			εἰ μεγάλθυμον	τάχα θυμόν
	v. 48. ὄρνυτ'		ὄρνυτ'		v. 457. περιώσιος		περιώσιον
	v. 55. ἥ μὲν		ἥ μὲν		v. 464. ὄφελέν με		ὄφελόν με
	v. 59. ἐνί		μετά		v. 467. ἀγανούς τε		γεραρούς τε
	v. 61. ὄφελεν, καί		ὄφελον καί		v. 469. δ' ἔθηκεν		δὲ θῆκεν
	v. 80. μαρναμένῳ		παρφαμένῳ		v. 480. πένθος		θυμόν
	v. 127. Μέμνων		Μέμνον		v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε		πένθος λευγαλέον· τό
	v. 163. τάχα		τοῖς		v. 502. ἀκάρησας		ἀπάρησας
	v. 165. ἐν		ἐνί		v. 526. ὁ		ὅγ'
	v. 169. ὀχέεσφι		ὀχέεσσι		v. 538. οἶον, ὅτ'		οἶόν τ'
	v. 174. κεν		καί		v. 614. ὅν		τόν
	v. 187. ὕστερος		ὑστατος		v. 619. ἄλλοτε		ἄλλ' ὅτε
	v. 196. ἀπαν· οἱ		πάν· τοῖ		v. 661. θοῇν		θεᾶν
	v. 200. ἴσαν εἰ ἀγυῖα		ἴσαν εἰ ἀγυῖα		v. 665. Ἀλλ' ὅτε		Καὶ τότε
	v. 224. θηγόμεν' εἰ πάρος		θεινόμεν' εἰ πυρός		v. 714. ἐὺ πνείοντες		εὐπνείοντες
	v. 232. βαρὺ		βαθὺ		v. 716. δ' ἐγίγνετο		δὲ γίγνετο
	v. 233. οἱ γ'		οἱ γ'		v. 783. τὰ μὲν		τά τε
	v. 289. γάρ		δὲ		L. IV. v. 6. σχεδόν		κέδον
	v. 300. ἔτι ἐλθέμεν		ἐτ' ἐπελθέμεν		v. 17. αὖ		αὖθ'
	v. 314. μόγου		μόθου		v. 22. ἥ		τοῦ
	v. 320. Μέμνων		Μέμνον		v. 27. ἐπέδρακεν		ἐσέδρακεν
	v. 339. τοῖ		οἱ		v. 33. αὖ		αὖτ'
	v. 361. μοῖρα		Μοῖρα		v. 46. δ' ἐγήθεον		δὲ γήθεον
	v. 421. προφερεστέρα		προφερεστέρα (2)		v. 70. δῆτ'		δαῖτ'
	v. 446. βεβλημένος		βεβλημένον		v. 93. ᾗδεταί		ἔλδεταί (4)
	v. 495. ὑπέδραχεν		ἐπέδραχεν		v. 146. ὅσσ'		ὥς δ'
	v. 520. ἥ μὲν εἰ ἥ δ'		ἥ μὲν εἰ ἥ δ'		v. 168. ἔσσυτο		ἴστατο
	v. 543. ἄορ		αἶμα		v. 185. οἶδε		δοιοῖ
	v. 546. ἐπεσμαράγησε		ὑπεσμαράγησε		v. 249. δένδρ'		δένδρε'
	v. 602. θέρους		θέρεως		v. 265. ἐν		ἐνί
	v. 618. οὐτ' ἀρ' εἰ ὀπίσαστο		οὐ γὰρ εἰ ὀπίσαστο		v. 277. γ' ἐτέρπετο		τε τέρπετο
	v. 665. ῥά Ἡλιάδες		μὲν ἀρ' Ἡλιάδες		v. 311. κρατερώτερος		κρατερώτατος
	v. 666. ὦϊξε		ῥῖξε.		v. 326. ἐνεγγυς		ἐγγύς
L. III.	v. 28. δ' ἔθηκε		δὲ θῆκε		v. 364. ἥλασε		ὀκλασε
	v. 49. ἥκαχε		ἥκαφες		v. 383. Ἰάσονος		Ἰήσονος
	v. 57. εἰ		οἱ		v. 396. ἀμφιτετρυμμένα		αἶψα τεθρυμμένα (5)
	v. 58. οὐδ'		οὐτ'		v. 400. προπάροιθε		τοπάροιθε
	v. 65. ὑπὲρ		ὑπὲκ		v. 416. ἐπαλγύνεσκε		ἐτ' ἀλγύνεσκε
	v. 69. τλήτω		στήτω		v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν·		ἀπόνητο· ἀχνοον —
	v. 70. τοῖ		οἱ		v. 441. θέρους εὐβαλπέος		θέρεως εὐβαλπέος
	v. 94. οἱ δὲ		ἡδὲ		v. 445. μὲν		μιν
	v. 114. σχέτλιε		σχέτλιος		v. 487. ἔλευσσον		ἐνευσαν
	v. 159. ἥριπε γαίης		ἥριπε, βαιδὸν		v. 488. Ἰδμονι πυγμαχίης		Ἰδμονι, παμμαχίης
	v. 169. τίσεσθ'		τίσετ' ἀρ' (3)		v. 522. ἐνθορον·		ἐκθορον·
	v. 184. εἰ		οἱ		v. 559. ἐν		ἐνί
	v. 190. ἀρήγετε		ἀρήγοιτ'		L. V. v. 14. ἀμφοτέτυκτο		ἀμφοτέτυκτο
	v. 210. πόλιν εἰ εἰρύσαντες		πόλιν εἰ εἰρύσωμεν		v. 35. θανάτου		Θανάτου
	v. 222. τε		ῥά θ'		v. 36. ὁσμῖναι		Ἰοσμῖναι·
	v. 225. ὑπαί		ὑπὸ		v. 72. μειδιῶσ'		μειδιῶων
	v. 295. δῆ		δῆτ'		v. 125. κ'		τ'
	v. 304. ναιετάασκεν		ναιετάασκεν		v. 126. νύ κεν		νῦν
	v. 319. ἀπαί		ἀπὸ		v. 127. μετεύαδεν		μέγ' εὐαδεν
	v. 340. ἐμπνείοντα		ἀμπνείοντα		v. 134. Ἰδομένη· αὐτόν,		Ἰδομένη· κλυτόν,
	v. 379. οἱ		οἱ γ'		v. 145. δῶη		δῶη
	v. 386. εὖτε		ἔσπε		v. 169. ἀνέρα, ὅτινα τῶνδε		ὄντινά κεν τῶνδ' ἄνδρα
	v. 409. τ' αὖ		δ' αὖτ'		v. 176. ἐρατεινήν·		ἀλεγεινήν·

(1) V. 792 Struvius συγχεῖσθαι coniecit pro συγγεῦσθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniecit.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσαιτ'. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice haurierit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μῆδεταί, Lehrsio κῆδεταί in mentem venit. Mox v. 168 ἴστατο Lobeckii coniectura est ad Aiace p. 156.

(5) Struvius, cui hæc emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsius αὖθι fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 212. ἔχεις	ἔχεις	v. 250. καρήχτα δ'	κάρη δέ οἱ.
v. 216. μ' ὑπόεικε	μοι ὑπείκε	v. 258. ἄλλοθεν	ἄλλουθις
v. 240. οὔτιδανόν εἰ ἀργαλέον	ταρβαλέον οὔτιδανόν	v. 283. αὖ	αὖθ'
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης	v. 298. ἔωλπεν	έολπεν (1)
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενέος	v. 317. Πολυδάμαντα	Πουλυδάμαντα
v. 281. μητιόωντο	μητιόωνται	v. 329. αὐτῶν ἡδ'	αὐτῶν τ' ἡδ'
v. 299. καταβοσκομένοισιν	κάτα βοσκομένοισιν	v. 384. τῷ δ' ἐπι	τῷ δ' ἀρ' ἐπ'
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἀρ'	v. 388. σχέτλιε ,	σχέτλιος ,
v. 359. ὥς	ὥς	v. 392. δς	δ
v. 362. δρεξεν	ἔρεξεν	v. 418. ἔτι ἔλπη	ἔτ' ἔελπη
v. 386. ἡδὲ	ἡδὲ	v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 388. βίη	βίη	v. 474. δ' ἐκεῖνο	δὲ ἐκεῖνο
v. 393. ὑπέβραχε	ἐπέβραχε	v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 394. ὑπετρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον	v. 500. δὴ τότε γ'	δὴ βᾶ τότ'
v. 399. ἐπεὶ	ὅτι	v. 526. ἐμπνείοντα	ἀμπνείοντα
v. 422. ἦκαχε	ἦκαφε	v. 532. ἡδὲ	ἡδὲ
v. 435. ὑποπτύσσουσι	ὑποπτύσσουσι	v. 533. ἀλλίσσως	ἀολλίσσως
v. 436. δτ'	ὅ δ'	v. 544. ἀρίδης	ἀτίδης
v. 444. κύων	κύον	v. 580. Ἐχέμμουνα δηϊοτῆτι	ἐλῶν ἀνὰ δηϊοτῆτα
v. 457. χόλον	δόλον	v. 592.	in uncis.
v. 460. ἐπιθήμεναι ,	ἔτι βήμεναι ,	v. 602. ἐπισσύμενος	ἐπισπόμενος
v. 469. χεῖρες	χερσὶν	v. 604. ἔνα	ἐνὶ
v. 470. δέ κεν	δὲ καὶ	v. 631. Μόνυσον	Μόσυνον
v. 492. ὀδυρομένοις εἰ δῖαν	ὀδυρομένων εἰ δῖαν	L.VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπαὶ
v. 509. ἔδλαθεν	ἐδλάθη	v. 38. πόνου	γόου
v. 517. ὄφρα με	ὄφρ' ἐμὲ	v. 57. ἔξεεν	ἔβρεεν
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν	v. 65. τεθνεότες	τεθνεώτες
v. 524. ἀνασσαν ἔμεν, δσων	ἀπάντων ἔμμεν, δσων	v. 71. θεῶν ἐν	θεῆς ἐνὶ
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι	v. 77. πνοιῇ	πνοίης
v. 554. ἀνδρέσιν	ἀνδράσι οἱ	v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 555. ἐπ'	ἐν	v. 79. οὔτοι εἰ ἄλλος	οὔτι εἰ σκολιός
v. 563. θεῇν,	θεᾶν,	v. 137. φάραγας	φάραγος
v. 587. καὶ	οἱ	v. 163. μίην	μίαν
v. 611. ἀμφιχάνωσιν	ἀμφιχάνωσιν	v. 175. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 619. περί δινήσαντο	περινήσαντο	v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 622. καὶ	οἱ	v. 247. ἄτροπος εἰ μοῖρα ,	Ἄτροπος εἰ Μοῖρα, (3)
v. 649. πολύκμητος	πολυκμήτου	v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
L.VI. v. 35. ἐκ	ὑπέκ	v. 254. ὄρνυτο	ᾠρνυτο
v. 54. ἀνέρας, ἡδ' ἵππους,	αὐτοῖς ἡδ' ἵπποις,	v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 81. κεν	καὶ	v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 99. βαλόντες,	βάλοντο,	v. 285. οὔνεκα	τοὔνεκα
v. 114. ἀποσκοπίαζον	ἀπὸ σκοπίαζον	v. 290. οὔνεκ'	εἵνεκ'
v. 126. ἦμενοι	ἦμεροι	v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 131. ἔσπετο	ἔπλετο	v. 340. μεγάλας	ἑταλάς
v. 145. καθ'	καὶ	v. 348. λαοῦ	ἄλλοι
v. 149. ἤρετο	εἴρετο	v. 372. ἀρ'	ἀν'
v. 151. ἐνθ' ἀρα	ἐνθάδ' ἀρ'	v. 381. φέρων, καὶ δσ'	φέρων κλέος (5)
v. 183. πύχοντο	εὐχοντο	v. 395. πολυβρόθιοιο	πολυβρόλοιο
v. 194. ἴσαν	δύσαν	v. 426. δὲ	δὴ
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ	v. 436. νεῶς	νεός
v. 214. μὲν	βᾶ	v. 488. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 224. ἐτίνυτο	ἐσίνετο	v. 475. μὲν ἐπέπλετε	σφίσιν ἐπλετο
v. 225. χρυσοῖο	χρυσέοιο	v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
v. 227. Στυμφαλίδες	Στυμφηλίδες,	v. 485. αἰψ'	ἄψ
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ	v. 498. ὀκρυόεσσαν	ὀκριόεσσαν
		v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.
(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.
(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτῆσθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προ-
παροιθε τανύσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.
(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsius vidit.
(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobekii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν
κλέος, κύδος φέρειν et κύδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE.	IN EDITIONE NOSTRA:	IN TYCHSENII EDITIONE:	IN EDITIONE NOSTRA:
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχῇ ἐτὶ περὶ πέτρῃ,	καναχῇ θὲ περὶ πέτρῃ,	v. 311. ἐρυμνῇ	ἐρεμνῇ
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 584. δῖον,	δεῖος,	v. 330. ἡγαθέοισιν ἐπέφρα-	ἡ βα θεοῖσιν ἐπεφρά-
v. 640. κύσεν	κύσσεν	σεν	σατ'
v. 650. φήσασκεν ἐτὶ ἔμμεν,	φαίης κεν ἐτὶ εἶναι	v. 336. οἱ	τοῖ
v. 653. ἄρ	ἄρα	v. 376. οὐνec' οἱ ἔλκος ἐμελ-	οὐνεκά οἱ μελαν ἔλκος
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	λεν ἐτὶ ἱκέσθαι,	εἰ ἱκανε, (3)
L.VIII. v. 4. περὶ	ποτὶ	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσ-	ὑποβρωθέντα θαλάσση·
v. 11. μαψιδίῃ	μαψιδίῃ	σης·	
v. 41-42.	lacuna.	v. 384. ἀπὸ στυφeloῖο,	ἀπο, στυφeloῖς —
v. 48. δῆ	δὲ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέκλιτο
v. 79. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 409. ἤροντ'·	εἶροντ'·
v. 99. 'Ενθ'	'Εν δ'	v. 420. μέγα	μάλα
v. 103. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 467. ἀμφὶς ἔχρισαν	ἀμφὶ ἐ χρίσαν
v. 137. δὲ	δέ ἐ	v. 469. οἱ	τοῖ
v. 157. ἀκρονύχων	ἄκρον ὕδωρ	v. 496. a Rhodomanno in-	lacuna.
v. 235. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	ventus.	
v. 303. δς τε πάροιθεν	δς τοπάρειθεν	v. 501. ἄλλῃ·	ἄλλῃ·
v. 304. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 502. αἶσαν,	αἶση,
v. 305. ἔδρακεν αἶαν.	ἔδρακε γαῖαν.	v. 519. εἶπου τίς	τῶν εἰ τίς
v. 332. περιβρῆσση	περιβρῆψη	v. 520. πέλεται νόος ἀνδρά-	νόος ἀνδράσι γίνεται
v. 333. θάττον	τυτθῇ	σιν ἐσθλοῖς,	ἐσθλοῖς,
v. 337. Τρῶας ἐτὶ ἄλλους	Τρῶσιν ἐτὶ ἄλλον (1)	L. X. v. 30. ἀλλὰ γ'	ἀλλ'
v. 338. λαὸν ἐπαΐσσοντας·	λαοῦ ἐπαΐσσοντος·	et ἀλευομένους	μέγ' ἀλευομένους
v. 339-340.	lacuna.	v. 32. ἔτι	ἐπὶ
v. 345. ἔδεισε·	ἔσεισε· (2)	v. 42. τοι ἐτὶ κἀκείνῳ	κεν ἐτὶ καὶ κείνῳ
v. 377. ἄρα	ἄφαρ	v. 54. ὥμοις	ὥμους
v. 378. τεύχεσσι	τείχεσσι	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 381. νεφέεσσι	νιφάδεσσι	v. 66. ὥς που	ὥς ἡ
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ	v. 67. εἶαρος	χείματος
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 68-69. — φύει, ἡδ' ὥστε	— χέει, ἡ ὥς δτ' ἀν' ἄξα-
v. 436. ἐν	ἐνὶ	δι' ἀζαλέης ξυλόχοιο Πῦρ	λήν ξυλόχον πῦρ Αἰθό-
v. 438. κραδίῃ	κραδίῃ	βρέμει αἰθόμενον, ἡδ' ὥς—	μενον βρομέει, ἡ ὥς—
v. 459. πάντας ἐτὶ ἐπεῖ	παντ' ἐτὶ ἐπειῇ	v. 73. ἄλλον	ἄλλῳ
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον	v. 81. Ὑῖαλον, εὐγλώχινι	Ὑῖλλον, εὐγλώχινι
L.IX. v. 2. ἀπειρίτος	ἀπειρίτον	v. 87. Χεδιόν τε,	Σχεδιόν τε,
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγωγε	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ	v. 91. ἅμα πῖονι	ἅμ' ἀπείρονι
v. 83. ὀλέσση·	ἐλάσση·	v. 126. ναιετάασκεν	ναιετάασκεν
v. 88. μοῦνος	μοῦνον	v. 131. πονέουσιν	περ εἴουσιν (4)
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 132. δ' ἄρ'	γὰρ
v. 114. παρανήει	παρενήγει	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπῆσθα,
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 136. ἱκηται,	ἱκηται,
v. 132. μή	μίγη	v. 139. καὶ μιν αἰετὶ σπαίρου-	καὶ ῥά μιν ἀσπαίρου-
v. 134. ἐγχεῖ	ἐγχεσι	σαν	σαν (5)
v. 160. ὑπέρχετο·	ὑπώχετο·	v. 143. Φύλαϊς εὐζωνος	Φύλλις εὐζωνος
v. 195. αὐθις	αἰέν	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 241. ἐτέρωθι	ἐτέρωθε	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 259. δόρυ	δορὶ	v. 194. ὥς ἐτεδὸν καύσαιτο,	ὥς ἐτεδὸν, κεκέδαστο
v. 260. ἥερα	omissum,	μέγας	μέλας
εἰ τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἶπεν.	v. 241. ἔτ' ἐμίμνε	ἔτι μίμνε
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε	v. 250. ἐννεσίῃ	ἐννεσίης
v. 299. Τρῶεσσι	Τρῶσιν δὲ	v. 276. βεβλημένος	βεβλημένος

(1) Lehrsius ad hunc versum: « ἐτίνωτο, fortasse ἐσίνετο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἔδρασε.

(3) Ad v. 347 Lehrsius: « ἀπαναίνεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) præter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII; 580; XIII, 159) proposuit, quas recepit. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτείρετο expleatur, ea- que, quæ sequuntur, cum præcedentibus vix cohæreant, cui malo Kœchlyi coniectura non medetur, plura excidisse suspicamur poetamque huiusmodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ εἴουσιν· ἐτείρετο δ' οἱ φίλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φιλότῳ μιγήμεναι, ἥς ἐτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kœchlyi coniectura. Lehrsius voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

V. 277. νοῦσφ, καὶ	νοῦσφ τε καὶ
V. 309. μεγάροισι, μεγ' ἀ- σπετα	μεγάροισιν ἀάσπετα
V. 357. ἔμπροσθεν εἰ ἐμβεβα- νίας	ἐντοσθεν εἰ ἐμβεβαυίας
V. 379. προπάροιθεν	τοπάροιθεν
V. 398. με ἀσπετον	μ' ἀάσπετον
V. 405. ἐδάμασσα	ἐδαμ' αἶσα
V. 406. οὐ γοῶσα εἰ τόσσον, ὅσον	οὔτι γοῶσα τόσσον, ὅσσον ἄρ'
V. 408. κείνη	κείνον
V. 409 et 410. ἡδὲ	αἱ δὲ
V. 413. κώκυσεν,	κώκυς,
V. 428. ὄφελόν ποτε	ὄφελον τότε
V. 431. ἥως	αἰών
V. 435. εὐπέπλους	εὐπέπλους
V. 459. μακρόν περὶ κωκύε- σκον.	μόρον περικωκύεσκον.
V. 465. βοήσατο	γοήσατο
L. XI. V. 6. ἡδὲ	οἱ δὲ
V. 9. ἱκελοι	εἰκελοι
V. 23. δὴ	δὴ
V. 25. ἀνίη	ἀνίης
V. 56. ἐς ὄρι	ἄορι
V. 59. ἅμα πέπτατο	ἅμ' ἀπέπτατο
V. 63. αἰνόν	αἰνοῦ
V. 66. ἐπὶ	τότε
V. 103. τῷ	τοῦ
V. 123. ὑπαὶ	ὑπὸ
V. 136. βροῆς	βροῆς
V. 161. δ' ἄρ' ἰαίνετο	δ' ἰαίνετο
V. 173. ἐσσυμένως	ἐσσυμένους
V. 194. λείπεν εἰ κραταιήν	λίπεν εἰ κρεμαστήν,
V. 195. ἐμπεφυῖαν εἰ εὐγνάμπτοισι χα- λινοῖς,	ἐκπεφυῖαν εὐγνάμπτοιο χαλινού,
V. 208. οὐς, ἄμοτον	οὐς τ' ἄμοτον
V. 209. κύψη ὑπαὶ	τύψεν ὑπὸ
V. 219. ἄγε θέσθ'	ἄζεσθ'
V. 249. ἀπροτίσπον ὁμίχλην	ἀπροτίσπος ὁμίχλη
V. 251. ἔλοντο	ἔλαιντο
V. 284. ἐπ'	ἄρ'
V. 286. μετ'	μέγ'
V. 324. αὐτεον.	αὐτευν.
V. 360. ἐντύναντο	ἐντύνοντο
V. 361. μίη—ἀρμη.	μῆη—ἀρμη.
V. 365. τοῖαι Ἀργείων	τοῖαι ἄρ' Ἀργείων
V. 367. ἀρτράμεναι	ἀρτράμενοι
V. 372. βελέμοις,	βοείαις,
V. 379. βρόμος et δ'	βρόμος et θ'
V. 432. πόληος, ἐὼν	πόληος ἔης, (1)
V. 450. ἐπιδήσατο	ἐπεδήσατο
V. 472. συνηλοῖωτο	συνηλοῖητο
V. 495. καὶ	σὺν
L. XII. V. 30. πάντα	πάντες
V. 31. ἐν κλισίης	ἐς κλισίας
V. 43. ἅμα	ἀνά
V. 53. οὐ γάρ	οὐχί
V. 55-56. ἄλλα Ζηνός· ἀ μὲν	ἄλλα· Ζηνός μὲν
V. 65. σφιν	σφισι
V. 76. πολλὰ	πάντα

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

V. 99. κάρτεος	θάρτεος
V. 103. ἡ Διός	ἐκ Διός
V. 106. γένος ἀμφιλιποῦσα,	ἔτος αἰπὺ λιποῦσα
V. 111. ἐνδοθι	ἀγχόθι
V. 124. ἐς	ἀν'
V. 127. δεύοντο	δεύοντ' ἐκ
V. 135. ὀκρυόεντι	ὀκρυόεντι
V. 164. ἐπὶ	ποτὶ
V. 176. ὑπεσμαράγησε	ἐπεσμαράγησε
V. 186. οὐδεος	οὔρεος
V. 188. περὶ	ἀμφ'
V. 198. ἐν	ἐκ
V. 209. ἡμέας	ὑμέας
V. 212. γαίη ἀπειρεσίη· εἰ ἄμμιν	γαίη ἀπειρεσίη· ὑμμιν
V. 220. νῦν εἰ ἀκριτόμυθοι,	κλυτοὶ εἰ ὀδριμόθυμοι,
V. 224. τι	κα
V. 236. μίμνετα	μίμνεν
V. 257. τοι	που
V. 258. πολέμου	πολέμοιο
V. 260. αὐ	αὐθ'
V. 275. Νέστωρ	Νέστορ
V. 277. τις	τοι
V. 284. μιν	τόν
V. 301. δ' ὑπ' Ἀρηί	κεν ὑπ' Ἀρει
V. 313. οὔρεϊ οὔτε	οὔρεϊ τ' οὔτε
V. 315. δ' ὁ	δὲ
V. 323. Ἀντίμαχος	Ἀμφίλοχος
V. 331. ἡ μὲν	ἡ μὲν
V. 333. αὐ	εὐ
V. 343. ἔργω εἰ ἀνακτας	ἔργον εἰ ἀνακτες
V. 394. γινώναι	γινώμεναι
V. 410. εἶβεν	εἶβεται
V. 414. θεή· λευκαὶ δὲ	θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'
V. 430. περιστενάχουσι	περιστενάχοντο
V. 445. τῷ	τοῖ
V. 453. κικλήσκουσιν,	ἐπικλείουσιν,
V. 461. ἔξαν	ἔξον
V. 467. ἐνθα	ἐν δὲ
V. 476. δς	δγ'
V. 484. καὶ ἐπὶ	ἢ ἐπὶ
V. 488. ἀργαλίη	ἐν κραδίη (2)
V. 495. λυγρὸν	λυγρῷ
V. 496. ἐπὶ	περὶ
V. 515. ἀχλὺς ἄρ' ἀμφοκάλυψε	ἀχλὺς ἀμφοκάλυψε
V. 528. ἔξεν,	αἶεν,
V. 544. ἄρα	ἅμα
V. 545. χαίρετε	χαίρετ' ἄρ'
V. 559. πού	γάρ
V. 564. οὐνεκά σφιν μέγα	οὐνεκ' ἄρα σφίσι
V. 580. οὔρεσι καγχαλώσα	οὔρεσιν ἀσχαλώσα
V. 583. ἀχθυμένη	ἐσσομένη
V. 585. φόνου· εἰ σφίσι	φόνω· εἰ μέγα
L. XIII. V. 4. περὶ	παρὰ
V. 19. φρένα	σρένας
V. 36. ἀτρεκέως	ἀτρεμέως
V. 42. ἐξανέδυσεν ἰδῶν	ἐξανέδου σανίδων
V. 54. ἄλλοθεν ἄλλοι	ἄλλος ἐπ' ἄλλω
V. 68. ἀτρομοι	ἀβρομοι
V. 70. ἀνίχαροι	αὐίχαροι
V. 73. ἐπιθρίσουσι	ἐπιθρίσωσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἄλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μηλονόμοι καὶ πῶεα πάντα. Kachlyus fortasse scribendum existimat αἰπόλοι αἰνά. Nonne sufficeret scribere : ἄλλ' ἅμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλίην scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οἱ
 v. 106. γε
 v. 110. λυγρῆς,
 v. 113. ἔχειν
 v. 132-133. Τρῶες. ὥς δ' ὑπὸ
 v. 139. ὀλέκουσι μένοντες
 v. 152. τμηθέντες
 v. 162. μεγάροιον
 v. 183. ἐνὶ
 v. 192. γέροντι τεῶς
 v. 241. κάρη.
 v. 244. πολλὸν
 v. 250. πολλῶν
 v. 257. οὔτοι
 v. 268. φίλου, αἰνὸν
 v. 276. ἐνὶ
 v. 295. ὅς
 v. 345. οἱ, et ἄλλων ἐν
 v. 348. μή
 v. 362. σ' ἐδέξατ'
 v. 368. ἄρ' ἐμελλεν
 v. 384. παρ'
 v. 394. ἀρίζηλο
 v. 401. θεῇ
 v. 405. ἄρ' ἐθελγεν
 v. 410. ἀναιρέμεν
 v. 425. οὐδὲ ἦ
 v. 428. ἔτρεσεν
 v. 429. ἐπεὶ οἱ
 v. 445. αὐτὸν
 v. 452. ἤριπεν
 v. 489. ὑπέκ
 v. 518. οἱ
 v. 522. ἀναμνήσαντο
 v. 542. τι μυρομένων
 et περιπίπτат

IN EDITIONE NOSTRA :

τοὶ
 ἔ
 λυγρῆς,
 ἐλεῖν
 Τρῶες, ὥς ὑπὸ
 ὀλέκουσιν ἔδοντες
 δμηθέντες
 μεγάροιο
 ἐπὶ
 γέροντος ἑᾶς (1)
 κάρην
 πούλυν
 πάντων
 οὐ πω
 φίλου ἔνδον,
 ἐνὶ
 ὥς
 καὶ et ἄλλ' ὅσ' ἐνὶ
 μί' ἦ
 σε δέξατ'
 ἄρα μέλλεν
 καὶ
 ἀρίζηλον
 θεᾶ
 ἄρα θελγεν
 ἐναιρέμεν
 οὐδ' ἦγ'
 ἔτρεμεν
 ὅτι οἱ
 αὐτὸς (2)
 ἔρριπεν
 ὑπαὶ
 τοὶ (3)
 ἀνεμνήσαντο
 κινυρομένων
 περιπίπτат

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὀφεί
 L.XIV. v. 12. οἶο
 v. 20. Κασσάνδραν
 v. 53. ἀκοίτου
 v. 92-93.
 v. 113. καὶ οὐδεὸς
 v. 121-122.
 v. 142.
 v. 159. πάρος μεμαυῖαν
 v. 166. ἰσχομεν
 v. 171. ἄρ'
 v. 172. βλεφάρων ἡλείβετο
 v. 178. συνέχοντο
 v. 188. ἄδην ἐμόν
 v. 198. ἀπηέξηνθ'
 v. 214 et 241. εὐπεπλον
 v. 262. ἔκχυσο
 v. 263. χεῖματι
 v. 265. περιτρίζωσι
 v. 269. στεναχῆσι
 v. 281. ἀνωλύζεσκε
 v. 283. σπαργεῦσα
 v. 292. ἡδὲ et ἡδ'
 v. 299. ἐνὶ μαίνεται
 v. 302. βλεφάρων χεύοντο
 v. 328. οἶδμα
 v. 386. δὲ τὰ
 v. 389. ἀπόπροθε
 v. 402. αὐτοὶ
 v. 444. οὔτι
 v. 495. τις
 v. 504. διέχευον
 v. 507. πότμον
 v. 557. μὲν
 v. 590. Ὡς

IN EDITIONE NOSTRA :

ἐπόψιαι
 ἀμφὶ
 Κασσάνδρην
 ἀκοίτεω
 lacuna.
 διειδέος
 lacuna.
 in uncis.
 μέγ' ἐμμεμαυῖαν
 ἰσχέμεν
 ἄμ'
 βλεφάροιον ἡλείβετο
 συνέχυντο
 ἀρήιον
 ἐπηέξηνθ'
 εὐπεπλον
 ἔκχυτο
 χέρματι
 περιτρίζωσι
 στοναχῆσι
 ἀνωμύζεσκε
 σπαργῶσα
 ἡδὲ et ἡ
 ἔτ' ἰαίνεται
 βλεφάροιον ἔχυντο
 χεῦμα
 δ' ἑᾶ (4)
 ἀπόπροθι
 παῦροι
 οὔτοι
 οἱ (5)
 διέχευαν
 πόντον
 μέγ'
 Ὡς

TRYPHIODORUM e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive hypothetarum erroribus.

In interpretationibus latinis, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰδεσθαι ἄντα γέροντος ἔχειν χέρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodomannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo henustichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐελδομένη vitiosum est. Lehrsius καὶ πρὶν ἐελδομένη, Kœchlyus καίπερ ἄλωμένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα
 * * * * * αἱ δ' ἑᾶ τέκνα

ἄμπεχον κ. τ. λ.

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῶν improbaret, κοινῶν potius quam κοίλῶν succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI

DE HERONE ET LEANDRO.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπέ, θεὰ, κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεναίων
καὶ γάμον ἀγλυόεντα, τὸν οὐκ ἶδεν ἄφθιτος Ἥως,
καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδὸν, ὅπη γάμος ἐννυχος Ἡροῦς.
5 Νηχόμενόν τε Λεάνδρον δοῦν καὶ λύχνον ἀκούω,
λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην Ἀφροδίτης,
Ἡροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην,
λύχνον, ἐρωτος ἀγαλμα, τὸν ὠφελεν αἰθέριος Ζεὺς
ἐννύχιον μετ' αἰθλὸν ἄγειν ἐς δμήγυριν ἀστρων
10 καὶ μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστόλον ἀστρον ἐρώτων,
ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων ὀδυνάων
ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων
πρὶν χαλεπὸν πνοιῆσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
Ἄλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν συνάειδε τελευτὴν
15 λύχνου σβεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
Σηστός ἔην καὶ Ἀβυδὸς ἐναντίον, ἐγγύθι πόντου·
γείτονές εἰσι πόλεις. Ἐρως δ' ἀνὰ τόξα τιταίνων
ἀμφοτέραις πτολίεσσιν ἓνα ξυνέηκεν οἶστον,
ἥϊκεον φλέξας καὶ παρθένον οὖνομα δ' αὐτῶν
20 ἡμερόεις τε Λεάνδρος ἔην καὶ παρθένος Ἡρώ.
Ἡ μὲν Σηστὸν ἔβαινε, ὃ δὲ πτολίεθρον Ἀβύδου,
ἀμφοτέρων πόλιν περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω,
εἴκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴ ποτε κείθι περῆσεις,
διζέο μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ Σηστιὰς Ἡρῶ
25 ἵστατο λύχνον ἔχουσα καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ·
διζέο δ' ἀρχαίης ἀλιχέα πορθμὸν Ἀβύδου,
εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Ἄλλὰ πόθεν Λεάνδρος Ἀβυδόθι δώματα ναίων
Ἡροῦς ἐς πόθον ἤλθε, πόθῳ δ' ἐνέδησε καὶ αὐτήν;
30 Ἡρῶ μὲν χαρίεσσα, διοτρεφὲς αἶμα λαχοῦσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτος ἐοῦσα
πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναίει θαλάσση,
ἄλλη Κύπρις ἀνασσα· σαοφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
οὐδέποτε ἀγρομένησι μεθωμίλῃσε γυναιξίν,
35 οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικος ἥβης,
μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαΐη ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
ἀλλ' αἰεὶ Κυθέρειαν ἱλασκομένη βασιλείαν,
πλλάκι καὶ τὸν Ἐρωτα παρηγορέεσκε θυηλαῖς
40 μητρὶ σὺν οὐρανίῃ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
Ἄλλ οὐδ' ὥς ἀλέεινε πυριπνέοντας οἶστους.
Δὴ γὰρ Κυπριδὴν πανδήμιος ἤλθεν ἑορτὴ,
τὴν ἀνὰ Σηστὸν ἄγουσιν Ἀδωνίδι καὶ Κυθέρειῃ,
πανσυδὴ δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἥμαρ ἰκέσθαι,
45 ὅσοι ναιετάεσκον ἀλίστεφών σφυρὰ νήσων,

MUSÆI

CARMEN

DE HERONE ET LEANDRO.

Dic, dea, occultorum testem lychnum amorum
et nocturnum natatorem per-mare-ducentium nuptiarum
-causa] et concubitus tenebrosus, quem non vidit immor-
talis Aurora,] et Sestum et Abydum, ubi nuptiæ nocturnæ
Herus erant.] Natantemque Leandrum simul et lychnum au-
dio,] lychnum adnuntiantem mandata Veneris
Herus nocte-nubentis pronubum nuntium,
lychnum, amoris signum, quem debebat ætherius Juppiter
nocturnum post certamen *introducere* in cœtum astrorum
atque ipsum appellare pronubam stellam amoris,
quoniam erat administer amatoriarum solitudinum
nuntiumque servavit insomnium nuptiarum,
antequam molestum flatibus flaret inimicus ventus.
Agedum mihi modulanti unum simul-cane finem
lychni extincti et pereuntis Leandri.

Sestus erat et Abydus e regione, prope mare;
vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcu tento
ambabus urbibus unam simul-immisit sagittam
juvenem urens et virginem: nomen vero eorum
suavisque Leander erat et virgo Hero.
Altera Sestum habitabat, alter oppidum Abydi,
ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo,
similes inter-se. Tu vero, si quando illic transieris,
quære mihi quandam turrim, ubi quondam Sestias Hero
stabat lychnum tenens et dux-erat Leandro;
quære autem antiquæ marisonum fretum Abydi
adhuc flens mortem et amorem Leandri.
Verum unde Leander Abydi domos habitans
Herus in amorem venit amoreque devinxit et ipsam?

Hero quidem grætiola, divinum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos, nuptiarum vero expers (existens)
turrim avitam ad vicinum habitabat mare,
altera Venus regina; ob-castitatem vero et pudorem
nunquam congregatis conversabatur mulieribus,
neque chorum gratiosum adivit æqualis juventutis,
livorem evitans invidum mulierum;
namque ob pulcritudinem invidiæ sunt feminæ;
sed semper Cytheream placans reginam
sæpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis
matre cum cœlesti, flammeam tremens pharetram.
Sed neque sic evitavit ignem-spirantes sagittas.

Jam enim Venereum populare venit festum,
quod Sesti celebrant Adonidi et Cythereæ,
catervatimque festinabant ad sacrum diem ire,
quotquot habitabant mari-cinctarum extrema insularum,

- οὐδὲ γυνή τις ἔμιμνεν ἐνὶ πτολίεσσι Κυθήρων,
οὐ Λιβάνου θυόεντος ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων·
οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
50 οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἄστος Ἀβύδου,
οὐδὲ τις ἡϊθέων φιλοπάρθενος· ἥ γὰρ ἐκεῖνοι,
αἰὲν ὁμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
οὐτόσον ἀθανάτοισιν ἄγειν σπεύδουσι θυηλάς,
ὅσσον ἀγειρομένων διὰ κάλεια παρβενικῶν.
- 55 Ἡ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπώχετο παρθένος Ἥρῳ
μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου,
οἷά τε λευκοπάρηος ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
Ἄκρα δὲ χιονέης φοινίσσετο κύκλα παρειῆς,
ὥς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἥ τάχα φαίης,
60 Ἥροϋς ἐν μελέεσσι· ῥόδων λειμῶνα φανῆναι·
χροὴν γὰρ μελέων ἐρυθθαίνετο· νισσομένης δὲ
καὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κούρης,
πολλὰ δ' ἐκ μελέων Χάριτες βέον. Οἱ δὲ παλαιοὶ
τρεῖς Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἷς δὲ τις Ἥροϋς
65 ὀφθαλμὸς γελῶν ἑκατὸν Χάριτεσσιν τεθήλει.
Ἄτρεχέως ἱέριαν ἐπάξιον εὐρατο Κύπρις.
Ὡς ἥ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν
Κύπριδος ἀρήτειρα νήν διεφαίνετο Κύπρις.
Δύσατο δ' ἡϊθέων ἀπαλὰς φρένας· οὐδὲ τις ἀνδρῶν
70 ἦεν, ὅς οὐ μενείνεν ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἥρῳ.
Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη κατὰ νηὸν ἄλῃτο,
ἐσπόμενον νόον εἶχε καὶ ὄμματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ τις ἐν ἡϊθέοισιν ἐθαύμασε καὶ φάτο μῦθον·
Καὶ Σπάρτης ἐπέβην, Λακεδαιμόνος ἑδρακὸν ἄστου,
75 ἥχι μύθον καὶ ἄεθλον ἀκούσμεν ἀγλαΐῳ·
τοίην δ' οὔ ποτ' ὅπωπα νήν κεδνὴν θ' ἀπαλὴν τε·
καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χαρῖτων μίαν ὁπλοτεράων.
Παπταίνων ἐμόγησα, κόρον δ' οὐχ εὖρον ὁπωπῆς.
Αὐτίκα τεθναίνην λεγέων ἐπιθήμενος Ἥροϋς·
80 οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' Ὀλύμπου ἐφιμείρω θεὸς εἶναι
ἡμετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐν δώμασιν Ἥρῳ.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τὴν ἱέριαν ἀφάσσειν,
τοίην μοι, Κυθήρεια, νήν παράκοιτιν ὁπάσσαις.
Τοιαῖα μὲν ἡϊθέων τις ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλος
85 ἕλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλει κούρης.
Αἰνοπαθὲς Λεῖανδρε, σὺ δ' ὥς ἴδες εὐκλέα κούρην,
οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρύχειν φρένα κέντροις,
ἀλλὰ πυριπνεύστοισι δαμῖς ἀδόκητον οἴστοις
οὐκ ἔθελες ζῶειν περικαλλέος ἀμμορος Ἥροϋς.
90 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέζετο πυρρὸς ἐρώτων,
καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτου πυρρὸς ὀρμῆς.
Κάλλος γὰρ περίπυστον ἀμωμήτοιο γυναικὸς
δξύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος οἴστοῦ·
ὀφθαλμὸς δ' ὁδὸς ἐστὶν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολῶν
95 ἕλκος ὀλισθαίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὀδεύει.
Εἶλε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς·
ἔτρεμε μὲν κραδίην, αἰδὼς δέ μιν εἶχεν ἁλῶναι·
θάμβει δ' εἶδος ἀριστον, ἔρωις δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ·
θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάζων

alii ab Hæmonia, alii marina e Cypro :
neque mulier ulla remansit in oppidis Cytherorum ,
non Libani odoriferi in summitatibus saltans ;
neque accollarum quisquam deerat tunc festo ,
non Phrygiæ incola , non vicinæ civis Abydi ,
neque ullus juvenum amans-virginum. Certe enim illi
semper secuti , ubi fama est festi ,
non tantum immortalibus afferre festinant sacrificia ,
quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum deæ per ædem incessit virgo Hero
splendorem gratiosa emittens facie ,
qualis candida-genas exoriens luna.
Summi autem nivæ rubebant circuli genæ ,
ut rosa e calycibus bicolor : profecto diceret ,
Heros in membris rosarum pratum apparere :
colore enim membrorum rubebat ; euntis vero
etiam rosæ candida-indutæ-tunica sub talis splendebant
puellæ,] multæ autem ex membris Gratiaæ lucebant. Antiqui
vero] tres Gratias mentiti-sunt esse : alteruter enim Herus
oculus ridens centum Gratiis pullulabat.
Profecto sacerdotem dignam nacta-erat Cypria.

Sic quidem multum antecellens feminis
Cypriæ sacerdos nova apparebat Cypria.
Subiit autem juvenum teneras mentes ; neque ullus virorum
erat , qui non cuperet habere conjugem Hero.
Illa igitur, bene-fundatam quacunquē per ædem vagabatur,
sequentem mentem habebat et oculos et corda virorum.
Atque unus-et-alter inter juvenes miratus-est et dixit ver-
bum:] Vel Spartam accessi, Lacedæmonis vidi urbem,
ubi contentionem et certamen esse audimus pulcritudinum:
talem autem nondum vidi puellam venerandamque tene-
ramque :] et forte Cypria habet Gratiarum unam juniorum.
Intuendo defessus-sum , satietatem autem non inveni ad-
spiciendi.] Illico moriar, cubile ubi-conscenderim Herus :
non ego in Olympo cupio deus esse
nostram uxorem habens domi Hero.
Sin autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare ,
talem mihi , Cytherea, puellam uxorem præbeas.

Talia quidem juvenum unus-et-alter locutus-est : aliunde
alius] vulnus celans insanivit pulcritudine puellæ.

Gravia-patiens Leander, tu autem , ut vidisti inclytam
puellam,] nolebas occultis consumere mentem stimulis ,
sed ignem-spirantibus domitus inopinato sagittis
nolebas vivere perpulcræ expers Herus.
Cum oculorum vero radiis augebatur fax amorum
et cor fervebat invicti ignis impetu.
Pulcritudo enim celebris emendatæ mulieris
acutior hominibus est veloci sagitta :
oculus autem via est ; ab oculi ictibus
vulnus delabitur et in præcordia viri descendit.
Cepit autem ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor :
tremuit quidem in-corde, pudebat vero ipsum capi ,
obstupuit autem forma egregia, amor vero ademit pudorem ;
audacter autem ob amorem impudentiam amplectens

- 100 ἥρέμα ποσσὶν ἔβαινε καὶ ἀντίον ἴστατο κούρης.
 Λοξὰ δ' ὀπιπτεύων δολερὰς ἐλέλιξεν ὀπωπὰς,
 νεύμασιν ἀφθόγοισι παραπλάζων φρένα κούρης.
 Αὐτὴ δ', ὡς συνέηκε πόθον δολόεντα Λεάνδρου,
 χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν ἐν ἡσυχίῃ δὲ καὶ αὐτὴ
 105 πολλάκις ἡμερόεσσαν ἐὼν ἔκρυπεν ὀπωπὴν,
 νεύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
 καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὁ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἰάνθη,
 ὅττι πόθον συνέηκε καὶ οὐκ ἀπεσεῖσατο κούρη.
 Ὅφρα μὲν οὖν Λεάνδρος ἐδίξετο λάθριον ὄρην,
 110 φέγγος ἀναστελασα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἥώς·
 ἐκ περάτης δ' ἀνέβαινε βαθύσχιος Ἑσπερος ἀστήρ.
 Αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
 ὡς ἶδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσαν ὁμίχλην·
 ἥρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης
 115 βυσσόθεν ἐστονάχιζεν ἀθέσφατον· ἥ δὲ σιωπῇ,
 οἷά τε χωομένη, ῥοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλκίφρονα νεύματα κούρης,
 θαρσαλέῃ παλάμῃ πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶνα
 ἔσχατα τιμῆντος ἄγων ἐπὶ κεύθεα νηοῦ.
 120 Ὀκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἥρῳ,
 οἷά περ οὐκ ἐθέλουσα, τόσῃ δ' ἀνενείκατο φωνῇ,
 θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ· [χεῖς;
 Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρθένον ἔλ-
 ἄλῃν δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπολείπε χιτῶνα.
 125 Μῆνιν ἐμῶν ἀλέεινε πολυκτεάνων γενετῆρων.
 Κύπριδος οὐ σοι εἴοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν·
 παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.
 Τοῖα μὲν ἠπειλήσεν, εἰκοτὰ παρθενικῆσιν.
 Θηλείης δὲ Λεάνδρος ἐπεὶ κλύεν οἴστρον ἀπειλῆς,
 130 ἔγνω πειθομένων σημῆϊα παρθενικῶν.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἡϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 κυπριδίων δάρων αὐτάγγελοι εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δ' εὐδομον, εὐχροον αὐχένα κύσας
 τοῖον μῦθον ἔειπε πόθου βεβολημένος οἴστρον·
 135 Κύπρι φιλῇ μετὰ Κύπριν, Ἀθηναίῃ μετ' Ἀθήνην,
 αὐ γὰρ ἐπιχθονίης ἴσῃν καλέω σε γυναῖξιν,
 ἀλλὰ σε θυγατέρεσσι Διὸς Κρονίωνος εἴσχω·
 ὀλβιος, ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ ὀλβίῃ, ἥ τέκε, μήτηρ,
 γαστήρ, ἥ σ' ἐλόχευσε, μακαρτάτη. Ἀλλὰ λιτάων
 140 ἡμετέρων ἐπάκουε, πόθῳ δ' οἴκτειρον ἀνάγκην.
 Κύπριδος ὡς ἱέρεια μετέμειο Κύπριδος ἔργα.
 Δεῦρ' ἴθι, μυστιπόλευε γαμήλια θεσμὰ θεαίνης·
 παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρῆσαι Ἀφροδίτῃ,
 παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. Ἦν δ' ἐβελήσῃς
 145 θεσμὰ θεῆς ἐρόεντα καὶ ὄργια πιστὰ δαῖναι,
 ἴσθι γάμος καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυθήρειαν,
 θελξινῶν ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμόν ἐρώτων,
 σὸν δ' ἰκέτην με κόμιζε καὶ, ἣν ἐβέλῃς, παρακοίτην,
 τὸν σοι Ἑρως ἤγρευσε ἐοῖς βελέεσσι κιχῆσας.
 150 Ὡς θρασὺν Ἑρακλῆα θοὸς χρυσόρραπις Ἑρμῆς
 θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρδανὴν ποτὶ νύμφην.
 Σοὶ δέ με Κύπρις ἐπέμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἤγαγεν Ἑρμῆς.
 Παρθένος οὐ σε λέληθεν ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀταλάντη,

tacite pedibus incessit et e regione constitit puellæ.
 Oblique autem intuens dolosos torquebat oculos,
 nutibus mutis seducens mentem puellæ.
 Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,
 gavisæ est suam ob pulcritudinem; tacite vero et ipsa
 sæpe gratam suam occuluit faciem,
 nutibus occultis clam-nuntians Leandro,
 et rursus eam acclinavit. Ille vero intus animo gaudebat,
 quod desiderium suum senserit neque renuerit puella.

Dum igitur Leander quærebat occultam horam,
 lucem contrahens descendit ad occasum dies,
 e regione autem adparuit umbrosa Hesperus stellæ
 Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 ut vidit atratas ingruentes tenebras:
 tacite quidem premens roseos digitos puellæ,
 ex-imo suspirabat vehementer; illa vero silentio,
 tanquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut vero amatæ sensit remissos nutus puellæ,
 audaci manu artificiosam traxit tunicam
 extrema venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero,
 tanquam nolens, talemque emisit vocem
 femineis verbis minans Leandro:

Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem tra-
 his?] alia ito via, meamque remitte vestem.
 Iram meorum evita locupletum parentum.
 Cypriæ non te decet deæ sacerdotem contrectare;
 virginis ad lectum nullo pacto licet pervenire.
 Talia quidem minata est, convenientia virginibus.
 Feminæ autem Leander ubi audivit furorem minarum,
 cognovit persuasarum signa virginum.
 Etenim quum juvenibus minantur feminae,
 venerearum consuetudinum nuntia sunt minæ.
 Virginis autem odoratam pulcri-coloris cervicem osculatus
 tale verbum dixit desiderii ictus furore:

Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam,
 non enim terrestribus æqualem voco te mulieribus,
 sed te filiabus Jovis Saturnii comparo;
 beatus, qui te genuit, et beata, quæ peperit, mater,
 venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed preces
 nostras exaudi, amorisque misere necessitatis.
 Veneris utpote sacerdos exerce Veneris opera.
 Huc ades, mysterio-initiare nuptialibus legibus deæ:
 virginem non decet ministrare Veneri,
 virginibus non Cypria gaudet. Si vero volueris
 instituta deæ amabilia et cerimonias veras scire,
 sunt nuptiæ et lecti. Tu autem, si amas Venerem,
 mulcentium-mentem amplectere suavem legem amorum,
 tuumque servum supplicem me accipe et, si velis, conjugem,
 quem tibi Cupido venatus est suis sagittis assecutus.
 Sic audacem Herculem celer auream-gestans-virgam Mer-
 curius] servitum duxit Iardaniam ad puellam.
 Tibi vero me Cypria misit, neque sapiens adduxit Mercu-
 rius.] Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta,

- ἥ ποτε Μειλανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνήν,
 155 παρθενίης ἀλέγουσα· χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
 τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ.
 Πείθεο καὶ σὺ, φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.
 Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης,
 θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
 160 Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
 αἰδοῖ ἐρυθρίωσαν ὑποκλέπτουσα παρεῖην,
 καὶ χθονὸς ἔξεν ἄκρον ὑπ' ἔχνεσιν, αἰδομένη δὲ
 πολλάκις ἀμφ' ὤμοισιν ἐὼν συνέεργε χιτῶνα.
 Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
 165 πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσίς ἐστι σιωπῇ
 Ἥδῃ καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 θερμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένης Ἡρώ,
 κάλλει δ' ἱμερόεντος ἀνεπτοίητο Λεάνδρου.
 Ὅφρα μὲν οὖν ποτὶ γαίαν ἔχεν νεύουσαν ὀπωπὴν,
 170 τόφρα δὲ καὶ Λεάνδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις
 οὐ κάμεν εἰσορόων ἀπαλόχροον αὐχένα κούρης.
 Ὅφρ' ἐδὲ Λεάνδρῳ γλυκερὴν ἀνεείκατο φωνὴν
 αἰδοῦς ὑγρὸν ἔρευθος ἀποστάζουσα προσώπου·
 Ξεῖνε, τοεῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις·
 175 Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
 οἳ μοι! τίς σ' ἐκόμισεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαίαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγξαο· πῶς γὰρ ἀλήτης
 ξείνος ἔων καὶ ἀπιστος, ἐμῇ φιλότῃ μιγείης;
 Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις ὁμοίοισι πελάσσαι·
 180 οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπύαδεν ἦν δ' ἐβελήσης
 ὥς ξείνος πολύφοτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μέμνειν,
 οὐ δύνασαι σκοτέεσσαν ὑποκλέπτειν Ἀφροδίτην.
 Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος· ἐν δὲ σιωπῇ
 ἔργον ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.
 185 Εἰπέ δὲ, μὴ κρύψης, τεὸν οὖνομα καὶ σέο πάτρην.
 Οὐ γὰρ ἐμόν σε λέληθεν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.
 Πύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
 ὃ ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ
 Σησιτιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας
 190 γείτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλῇσι τοκῶν.
 Οὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὁμήλικες, οὐδὲ χορεῖται
 ἡϊθέων παρέασιν· αἰεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ Ἡῶ
 ἔξ ἄλδος ἡνεμόεντος ἐπιβρέμει οὐασιν ἠχή.
 Ὡς φαιμένη ροδέην ὑπὸ φάρεϊ κλέπτε παρεῖην,
 195 ἱμπαλιν αἰδομένη, σφετέροισι δ' ἐπειμέμετο μύθοις.
 Λεάνδρος δὲ πόθου βεβηλωμένος ὃς εἰ κέντρῳ
 φράζετο, πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
 Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσσι δαμάσσας
 καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀχέσσεται· οἷσι δ' ἀνάσσει,
 200 αὐτὸς δ' πανδομάτωρ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν.
 Αὐτὸς καὶ πολέοντι τότε χάρισμασε Λεάνδρῳ.
 Ὅφρ' ἐδ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἐννεπε μῦθον·
 Παρθένε, σὸν δι' ἔρωτα καὶ ἄγχιον οἶδμα περήσω,
 εἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσσεται ὕδωρ.
 205 Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τέην μετανέυμενος εὐνήν,
 οὐ βρόμον ἡγήνεντα περιπτώσσοιμι θαλάσσης.
 Ἄλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης

quæ olim Milanionis amantis fugit cubile,
 virginatam curans; irata autem Venere,
 quem prius non amavit, eum in corde posuit toto.
 Persuadere et tu, cara, ne Veneri iram excites.
 Sic fatus persuadendo-flexit recusantis mentem puellæ,
 animum amorem-parientibus seducens (in) verbis.
 Virgo autem tacita in terram defixit oculos,
 pudore rubefactam abscondens genam,
 et terræ radebat summum subter vestigia, pudibunda autem
 sæpe circa humeros suam contraxit vestem.
 Persuasionis enim hæc omnia prænuntia; virginis autem
 persuasæ ad lectum promissio est silentium.
 Jam et suavamarum susceperat stimulum amorum,
 urebatur autem cor dulci igne virgo Hero,
 pulcritudineque gratiosi stupescebat Leandri.
 Quando igitur in terram habebat inclinatos oculos,
 tum et Leander amore-furentibus oculis
 non defatigabatur spectando teneræ-cutis cervicem puellæ.
 Tandem autem Leandro suavem emisit vocem *Hero*
 verecundiæ madidum ruborem stillans a-facie:
 Hospes, tuis verbis fortasse et lapidem moveas.
 Quis te fallentium verborum docuit vias?
 hei mihi! quis te duxit meam in patriam terram?
 Hæc vero omnia frustra locutus-es: quomodo enim, vagus
 hospes existens et incertus, meo amori miscearis?
 Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;
 non enim meis parentibus id placuit; si autem voles
 ut hospes vagahundus mea in patria manere,
 non potes oblectam celare Venerem.
 Lingua enim hominum amans-conviciorum: in silentio
 autem] opus quod perficit aliquis, in triviis audit.
 Dic vero, ne celes, tuum nomen et tuam patriam.
 Non enim meum te latet: mihi vero nomen inclytum Hero.
 Turris autem circumsona mea domus ad-cælum-tendens,
 in qua habitans cum ancilla quadam sola
 Sestiensem ante urbem super profundas-undas-habentia
 littora] vicinum pontum habeo odiosis consiliis parentum.
 Neque me prope sunt æquales, neque choreæ
 juvenum adsunt; sed semper noctu et interdiu
 ex mari ventoso insonat auribus sonitus.
 Sic fata roseam sub veste celabat genam
 rursus pudefacta, suaque increpabat verba.
 Leander autem cupidinis percussus acuto stimulo
 cogitabat, quomodo amoris certaret certamen.
 Virum enim varius-consiliis Amor sagittis domans
 etiam rursus viri vulnere medetur; quibus vero dominatur,
 ipse omnium-domitor consiliarius est mortalibus.
 Ipse etiam ardenti tunc auxiliatus-est Leandro.
 Tandem igitur ingemens solers dixit verbum:
 Virgo, tuum propter amorem etiam asperam undam
 transibo,] etsi igni ferveat et innavigabilis fuerit aqua.
 Non tremo gravem undam tuum adiens cubile,
 non fremitum sonantem exhorresco maris.
 Sed semper per noctem vectus madidus maritus

νήσομαι Ἑλλήσποντον ἀγάρβροον· οὐχ ἕκαθεν γὰρ
 ἀντία σείο πόληος ἔχω ποτολίεθρον Ἀβύδου.
 210 Μοῦνον ἐμοί τινα λύχνον ἀπ' ἡλιβάτου σέο πύργου
 ἐκ περάτης ἀνάραινε κατὰ κνέφας, ὅφρα νοήσας
 ἔσσομαι δλακὰς Ἑρωτος ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον.
 Καί μιν ὀπιπτεύων δύντ' ὄψομαι οὔτε Βοώτην,
 οὐ θρασὺν Ὀρίωνα καὶ ἄβροχον δλακὸν Ἀμάξης·
 215 πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἱκοίμην.
 Ἀλλὰ, φίλη, πεφύλαξο βαρυπνεύοντας ἀήτας,
 μή μιν ἀποσθέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν δλέσσω,
 λύχνον, ἐμοῦ βιότοιο φασσφόρον ἡγεμονῆα.
 Εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις ἐμὸν οὔνομα καὶ σὺ δαῖναι,
 220 οὔνομά μοι Λεάνδρος, εὐστεφάνου πόσις Ἥροῦς.
 Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
 καὶ νυχίν φιλότητα καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων
 λύχνου μαρτυρήσιν ἐπιστώσαντο φυλάξειν,
 ἡ μὲν φῶς τανύειν, ὁ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.
 225 Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
 ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκη,
 ἡ μὲν ἐὼν ποτὶ πύργον, ὁ δ' ὄφρναίην ἀνὰ νύκτα
 μήτι παραπλάζοιτο, λαβὼν σημήϊα πύργου,
 πλῶε βαθυκρήπιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.
 230 Παννυχίων δ' ὁράων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους
 πολλάκις ἡρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄφρην.
 Ἦδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε Νυκτὸς ὀμίχλη
 ἀνδράσιν ὕπνον ἄγουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ·
 ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης
 235 ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαινομένην ὑμεναίων
 μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύστοιο δοκεύων,
 εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπον ἀγγελιώτην.
 Ὡς δ' ἴδε κυανῆς λιποφεγγέα νυκτὸς ὀμίχλην
 Ἥρῳ, λύχνον ἔφαινε· ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου,
 240 θυμὸν Ἑρῶς ἔφλεξεν ἐπειγομένοιο Λεάνδρου·
 λύχνῳ καιομένῳ συνεκαίετο· παρ δὲ θαλάσση
 μαινομένων βοθίων πολυηχέα βόμβον ἀκούων
 ἔτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ θάρσος αἰέρας
 τοίοισι προσέλεχτο παρηγορέων φρένα μύθοις· [σης
 245 Δεινὸς Ἑρῶς, καὶ πόντος ἀμελιχρὸς· ἀλλὰ θαλάσ-
 ἔστιν ὕδωρ, τὸ δ' Ἑρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
 Λάξο πῦρ, κραδίη, μὴ δειδῖθι νήχυτον ὕδωρ.
 Δεῦρό μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ βοθίων ἀλεγίζεις;
 ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης
 250 καὶ κρατεῖ πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;
 Ὡς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
 ἀμροτέραις παλάμησιν, ἐῷ δ' ἐσφιγξε καρήνῳ,
 ἡϊόνος δ' ἐξῶρτο, δέμας δ' ἐρρίψε θαλάσση.
 Λαμπομένου δ' ἔσπευδεν αἰεὶ κατεναντία λύχνου,
 255 αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νῆυς.
 Ἥρῳ δ', ἡλιβάτοιο φασσφόρος ὑψόθι πύργου,
 λευγαλῆς αὖρησιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης,
 φάρεϊ πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσόκε Σηστοῦ
 πολλὰ καμῶν Λεάνδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτὴν.
 260 Καί μιν ἐὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
 νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,

natabo per-Hellespontum valde-fluentem : non longe enim
 e-regione tuæ urbis habeo oppidum Abydi.
 Tantum mihi quendam lychnum ab excelsa tua turri
 e regione ostende per tenebras, ut illum intuens
 sim navis Amoris habens tuum stellam lychnum.
 Et ipsum observans occidentem spectabo neque Booten,
 non asperum Orionem et non-immadescensem tractum
 Plaustrī :] patriæ oppositæ ad dulcem portum veniam.
 Sed, cara, cave graviter-flantes ventos,
 ne ipsum exstinguant, et statim animam perdam,
 lychnum, meæ vitæ luciferum ducem.
 Si vere autem vis meum nomen et tu scire,
 nomen mihi Leander. pulcre-coronatæ conjux Herus.
 Sic hi quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri,
 et nocturnum amorem et nuntium nuptiarum
 lychni testimoniis pacti-sunt servare
 illa quidem lucernam extendere, hic autem undas latas
 transire.] Pervigilia autem exsecuti insomnium nuptiarum
 a-se inviti separati-sunt necessitate,
 ea quidem suam ad turrim, hic autem, tenebrosam per
 noctem] ne-quid erraret, capiens signa turris
 natabat profunde-fundatæ ad magnum populum Abydi.
 Nocturnarum vero consuetudinum clandestina desideran-
 tes certamina] sæpe optarunt, ut-venirent thalamum-ornan-
 tes tenebræ.] Jam atrata surrexit Noctis caligo
 viris somnum afferens; at non ardenti Leandro;
 sed is multifremi apud littora maris
 nuntium opperiebatur lucentem nuptiarum,
 signum lychni lugubris observans
 lectique clandestini procul-speculantem nuntium.
 Ut vero vidit nigræ luminis-expertem noctis caliginem
 Hero, lychnum ostendit : accenso vero lychno
 animum Amor ussit festinantis Leandri;
 lychno ardente una-ardebat : ad mare autem
 insanarum undarum multisonum fremitum audiens
 tremebat quidem primo, postea vero audaciam attollens
 talibus adloquebatur exhortans mentem verbis :
 Gravis Amor et mare inplacabile : sed maris
 est aqua, Amoris vero me urit intestinus ignis.
 Assume ignem, cor, ne time effusam aquam.
 Ades mihi ad amorem; cur fluctus curas?
 ignorasne, quod Cypria nata sit e-mari,
 et dominetur ponto et nostris doloribus?
 Sic fatus membris amabilibus exiit vestem
 ambabus manibus suoque adstrinxit capiti,
 littoreque exsiluit corpusque dejecit in-mare.
 Splendentem vero festinabat semper adversus lychnum
 ipse (existens) remex, ipse-classis, ipse-sibi navis.
 Hero autem alta lucifera in turri,
 perniciosus auris undecunque spirabat ventus,
 veste sæpe lychnum tegebat, donec Sesti
 multum fatigatus Leander venit ad portuosum littus.
 Et ipsum suam ad turrim deduxit; ante fores vero
 sponsus anhelantem complexa silentio,

ἀφροκόμους βαθάμιγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης,
ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχοῦς ἐπὶ παρθενεῶνος,
καὶ χροὰ πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχρειεν ἐλαίῳ
205 εὐδόμῳ, ῥοδέῳ, καὶ ἀλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.

Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἴαχε μύθους·

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἀμὴ πάθε νυμφίος ἄλλος,
νυμφίε, πολλὰ μόγησας· ἄλλος νύ τοι ἄλμυρὸν ὕδωρ
270 ὀδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδοῦποιο θαλάσσης·
δεῦρο, τεοὺς ἰδρῶτας ἐμοῖς παρακάτθεο κόλποις.

Ὡς ἡ μὲν τὰδ' ἔειπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίτρην,
καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου Κυthereῆς.

Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἦν λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕ-
275 οῦ Ζυγίνην Ἥρην τις ἐπευφήμησεν αἰδός· [μῶν·
οὐ δαίδων ἥστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν·
οὐδὲ πολυσκάρβῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
οὐχ ὕμεναῖον αἶσει πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
ἀλλὰ λέχος στορέασα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥραις

280 Σιγῇ παστὸν ἐπῆξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' Ὀμήλῃ,
καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν αἰδομένων ὕμεναίων.
Νῦξ μὲν ἦν κείνοισι γαμοστόλος, οὐδὲ ποτ' Ἥως
νυμφίον εἶδε Λεάνδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις·
νήχετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀδύδου

285 ἐννυχίων ἀχόρητος ἔτι πνεῖων ὕμεναίων.
(285) Ἥρῳ δ' ἔλκεσ' ἵππελος, ἐοὺς λήθουσα τοκῆς,
παρθένος ἡματίῃ, νυχίῃ γυνή. Ἀμφότεροι δὲ
πολλάκις ἡρήσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν Ἥῳ.

Ὡς οἱ μὲν φιλότῃτος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην
290 κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων Κυthereῇ.
(290) Ἀλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν
ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγχτων ὕμεναίων·
ἀλλ' ὅτε παχνήεντος ἐπῆλυθε χείματος ὥρη
φρικαλέας δονέουσα πολυστραφάλιγγας ἀέλλας,
295 βένθεα δ' ἀστήριχτα θεμειλιά θ' ὕγρα θαλάσσης
(295) χειμέριοι πνεῖοντες αἰεὶ στυφέλιζον αἴῃται,
λαίλαπι μαστίζοντες ὄλην ἄλα· τυπτομένης δὲ
ἤδη νῆα μέλαιναν ἀνέλκυσε διχθαδί χέρσῳ
χειμερίην καὶ ἄπιστον ἄλυσκάζων ἄλα ναύτης.

300 Ἀλλ' οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
(300) καρτερήσῃμε Λεάνδρε· διακτορή δέ σε πύργου,
ἡθάδα σημαίνουσα φρεσφορίην ὕμεναίων,
μαινομένης ὠτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
νηλεῖς καὶ ἄπιστος. ὄφελλε δὲ δύσμορος Ἥρῳ
305 χείματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνευθε Λεάνδρου
(305) μηκέτ' ἀναπτομένη μινυῖριον ἀστέρα λέκτρων.

Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο· θελγομένη δὲ
Μοιράων ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν Ἑρώτων.
Νῦξ ἦν, εὐτε μάλιστα βαρυπνεύοντες αἴῃται,
310 χειμερίαις πνοήσιν ἀκοντίζοντες αἴῃται,
(310) ἄθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

Δὴ τότε καὶ Λεάνδρος ἐθήμονος ἐλπίδι νύμφης
δυσχελᾶδων πεφόρητο θαλασσαίων ἐπὶ νώτων.
Ἦδη κύματι κύμα κυλινδετο, σύγχυτο δ' ὕδωρ·
315 αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡχῇ

spumeas-ex-capillis guttas adhuc stillantem maris,
duxit sponsam-ornantis ad penetralia virginalis-cubiculi,
et cutem totam abstersit, corpusque unxit oleo
bene-olenti, roseo, et mare-spirantem exstinxit odorem.

Adhuc autem anhelantem alte-stratis in lectis
sponsum circumfusa blanda clamabat verba :

Sponse, multa tulisti, quæ non passus est sponsus alius,
sponse, multa tulisti : satis nunc tibi salsæ aquæ
odorisque piscosi graviter-frementis maris :
agedum, tuos sudores meo depone in-sinu.

Sic ea quidem hæc locuta est ; ille vero statim solvit
zonam,] et leges inierunt benevolæ Cythereæ.

Erant nuptiæ, sed sine-choreis ; erat lectus, sed sine-hy-
mnis ;] non jugalem Junonem quisquam invocavit poeta ;
non tædarum illuminabat splendor nuptialem lectum ;
neque peragili quisquam saltavit chorea,
non hymenæum cantavit pater et veneranda mater ;
sed lectum sternens perficientibus-nuptias in horis
Silentium thalamum construxit, sponsamque-ornavit Ca-
ligo,] et nuptiæ erant absque cantatis hymenæis.

Nox quidem erat illis nuptiarum-ornatrix, neque unquam
Aurora] sponsum vidit Leandrum valde-notis in lectis :
natabat autem oppositæ rursus ad populum Abydi
nocturnos insatius adhuc spirans hymenæos :
Hero autem longa-induta-veste, suos latens parentes
virgo interdiu, noctu erat mulier : utrique autem
sæpe optarunt, ut-descenderet ad occasum dies.

Sic hi quidem amoris abscondentes necessitatem
occulta delectabantur inter-se Venere.

Sed exiguum vixerunt tempus, nec diu
invicem fruebantur multivagis nuptiis.
Sed quando pruinosæ venit hiemis hora
horrendas commovens multarum-vortiginum procellas,
profunditates instabiles fundamentaque madida maris
hiemales spirantes semper quassabant venti
turbine verberantes totum mare : vapulante autem eo
jam navem nigram subduxit utramque in terram
hiemale et perfidum vitans mare nauta.

Sed non hiberni te timor coercebat maris,
magnanime Leander : nuntius vero te turris,
consuetam monstrans lucem nuptiarum,
furentis impulit securum maris,
crudelis et perfidus. Debebat autem infelix Hero
hieme instante manere sine Leandro
non-amplius accendens brevis-temporis stellam lecti.
Sed amor et fatum cogeabat ; allecta autem amore
Parcarum ostendebat, non amplius facem Amorum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
hiemalibus flatibus jaculantes venti,
cunctim irruunt in littus maris.
Jam tunc etiam Leander consuetæ spe sponsæ
valde-sonanti ferebatur maris in dorso.
Jam ab-unda undaolvebatur, accumulabatur vero aqua ;
atheri miscebatur pontus ; concitabatur undique fremitus

(316) μαρναμένων ανέμων· Ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν Εὐρος,
καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἀφέηκεν ἀπειλάς·
καὶ κτύπος ἦν ἄλυστος ἐρισμαράγοιο θαλάσσης.
Αἰνοπαθὴς δὲ Λεάνδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
320 πολλάχι μὲν λιτάνευσε θαλασσαῖην Ἀφροδίτην,
(320) πολλάχι δ' αὐτὸν ἀνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
ἀλλὰ οἱ οὕτως ἄρηγεν, Ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε Μοῖρας.
Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντεῖ κύματος ὁρμῇ
325 τυπτόμενος πεφόρητο, ποδῶν δὲ οἱ ὤκλασεν ὁρμή,
(325) καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαιμῷ,
καὶ ποτὸν ἀχρήιστον ἀμαιμαχέτου πῖεν ἄλμης·
καὶ δὴ λύχνον ἀπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
330 καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
(330) Ἡ δ', ἔτι δηθύνοντας, ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὀπωπαῖς
ἴστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοις μερίναις.
Ἦλυθε δ' Ἡριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον Ἡρώ.
Πάντοθι δ' ὄμμα τίτταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
335 εἶπου ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον θν παρακοίτην,
(335) λύχνου σβεννυμένοιο. Παρὰ κρηπίδα δὲ πύργου
θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ἔθ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
δαίδαλέον ῥήξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ζοιζηδὸν προκάρηνος ἀπ' ἡλιβάτου πέσε πύργου.
340 Καὶ δ' Ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ,
(340) ἀλλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

pugnantium ventorum : Zephyro enim contra-spirabat
Eurus] et Notus in Boream magnas immisit minas ;
et fragor erat continuus valde-strepentis maris.
Gravia-passus autem Leander implacabilibus in gurgitibus
sæpe quidem precabatur marinam Venerem ,
sæpe autem ipsum regem Neptunum maris ;
Atthidis non Boream immemorem reliquit nymphæ : ,
sed ipsi nullus auxiliatus-est, Cupido autem non coercuit
Parcas.] Undique autem accumulati male-obvio fluctus
impetu] percussus ferebatur, pedum autem ei defecit vigor,
et vis fuit immobilis non-quiescentium manuum.
Multa autem spontanea effusio aquæ fluebat in-guttur ,
et potum nequam impetuosus potavit salsi-maris :
et jam lychnum perfidum exstinxit amarus ventus ,
et animam et amorem multum-passi Leandri.
Illa autem, eo adhuc morante , vigilibus oculis
stabat fluctuans luctuosis curis.
Venit autem Aurora , et non vidit sponsum Hero.
Ubique autem oculos dirigebat in lata dorsa maris
sicubi conspiceret errantem suum maritum ,
lychno exstincto. Apud fundamentum vero turris
dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum ,
artificiosam dirumpens circa pectora tunicam
violenter præceps ab excelsa cecidit turri.
At Hero periit super mortuo marito ,
se-invicem vero fructi-sunt etiam in ultima pernicie.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἀδύδος, ἡ, Asiae urbs ad Hellespontum e regione Sesti, 4, 16; Leandri patria, 21, 26, 28 (Ἀδύδοι); ejus cives Sestum profecti sunt Veneris festum celebraturi, 50; 209; huc Leander ante lucem revertebatur nocte in Herus concubitu transacta, 229, 283.
Ἀδωνις, ἰδος, ὁ, Adonis, cui Venerique festos dies Sesti agebant, 43.
Ἀθηναίη, ἡ, 135; vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et **Ἀθηναίη**, ἡ, Minerva, 135.
Αἰμονίη, ἡ, Haemonia, i. e. Thessalia. Inde homines Sestum confluerunt festo Veneris interfuturi, 46.
Ἀμαξα, ἡ, ἡ, Plaustrum sidus (Septentrio), 214.
Ἀρκαδίη, ἡ, ἡ, Arcadia, Atalantæ patria, 153.
Ἀταλάντη, ἡ, ἡ, Milanionem maritum, quem antea repudiaverat, dein Venere irata amore complexa est ardentissimo, 153, sqq.
Ἀτθίς, ἰδος, ἡ, adj. fem., Atthis, Attica; ὤμψη, virgo Attica, Orithyia, (e Borea mater Galais ac Zethæ), 321; conf. Βορέης.
Ἀφροδίτη, ἡ, Venus, 6; cujus sacerdos Hero erat, 31, 66, 68; sacrificiis sæpe placata ab Hero, 38; cui festum celebrabatur Sesti, 42 sqq.; 143; Atalantæ irata, 155; 182; e mari orta, 249; ejus auxilium Leander implorat transiens Hellespontum procellis agitat, 319.

B.

Βορέης, ὁ, Boreas ventus, 316; a Leandro Hellespontum procellosum tranante invocatus et de amoribus Orithyia admonitus, 321.
Βούτης, ὁ, Bootes stella, 213.

E.

Ἑλλήσποντος, ὁ, Hellespontus, quem se nando trajecturum Leander promittit puellæ amatae, 208.
Ἑρμῆς, ὁ, Mercurius, Herculem ad Omphalen duxit, 150, 152.
Ἔρως, ὦτος, ὁ, Amor, Hero ac Leandrum sagittis suis vulnerat, 17 sqq.; libamentis ab Hero sæpe placatus, 39, 149, 197; vulneribus, quæ inflixit, ipse medetur auxiliando amantibus, 198 sqq.; 212, 240, 245, 246, 322; cf. Ἐρωτες, Amores, 307.
Ἑσπερος, ὁ, Hesperus stella, 111.
Εὐρος, ὁ, Eurus ventus, 315.

Z.

Ζεύς, Διὸς, ὁ, Juppiter, 8, 137.
Ζέφυρος, ὁ, Zephyrus ventus, 315.
Ζυγίη, ἡ, Jugalis, epitheton Junonis pronubæ, 275.

H.

Ἡρακλῆς, ἥρος, ὁ, Hercules, a Mercurio ductus ad Omphalen, cui serviret, 150.

Ἥρη, ἡς, ἡ, Juno; **Ζυγίη** (pronuba), quam in hymnæis invocabant, 275.

Ἠριγένεια, ἡς, ἡ, (mane nata), Aurora, 332.

Ἡρώ, οὗς, ἡ, 4, 7; Cupidinis telo percussa, 17 sqq.; Sestias, 20 sq., 24; 29; Veneris sacerdos, in turri maritima habitans, pulcritudine insignis et casitate, 30 sqq.; ejus venustas fusius describitur 55 sqq., 60, 64; omnium juvenum admirationem movet ac libidinem, 69 sqq., 79, 81, Leandri amorem, 89; Leandrum in templi penetralia secuta, 120, amanti minatur, 122 sqq., mox amorem silentio primum, 158 sqq., 167, tum diserte profitetur, simul exponens de parentibus, de timore, de amoris mysterium aperiatur, de nomine suo (186) ac domicilio, turri maritima, 174-195; 220; ex pacto cum Leandro inito sub noctem lychnum de alta turri protendit, 239, 256; quomodo exceperit sponsum, 260-271; cum ipso concubuit, 272 sqq., clam parentibus, 286; 304; per noctem hiemalem sponso frustra expectato, ejus cadavere in scopulis ad turris radices mane conspecto, de turri se præcipitat, 331-333-341.

Ἡώς, οὗς, ἡ, Aurora, 3, 281; Dies, 110, 192, 287.

I.

Ἰαρδάνιος, adj. **Ἰαρδανίη** ὤμψη, Iardania puella, Iardani filia, Omphale, ad quam Mercurius Herculem duxit, 151.

K.

Κρονίων, ὠνος, ὁ, Saturni filius, Juppiter, 137.
Κυβέρις, ἡς, ἡ, Venus, 38, 43, 83, 146, 273, 289; vid. Ἀφροδίτη.
Κύθηρα, τὰ, Cythera insula, unde multi homines Sestum confluerunt festum Veneris celebraturi, 47.
Κυπρίδιος, adj., Venereus; **Κυπρίδιη ἑορτή**, festum Veneris, Sesti celebratum, 42; **Κυπρίδιοι ὅμοι**, consuetudo Venerea, 132.
Κύπρις, ἰδος, ἡ, Venus, 31, 33, 66, 68, 77, 126, 135, 141, 144, 152, 157, 249; vid. Ἀφροδίτη.
Κύπρος, ἡ, Cyprus insula, cujus incolæ Sestum se contulerunt frequentes festum Veneris celebraturi, 46.

Λ.

Λακεδαιμών, ὠνος, ἡ, Lacedæmon s. Sparta urbs, 74; vid. Σπάρτη.

Λέανδρος et **Λείανδρος**, ὁ, Leander, 5, 15; Abydenus, 20 sq., 28; Cupidinis sagitta ictus, 17 sqq.; 25, 27; Herus amore ardet, 86 sqq.; 103, 106; prima nocte virginem amatam in templum trahit, 109-122; puellæ minis minime perterritus, 129, amorem ab ipsa flagitat, 135-157; 168, 170, 172, 196, 201; virgini facile victæ se per noctes Hellespontum tranaturum promittit, lychnumque in alta turri accendi jubet indicem viæ, 203-220; quomodo per mare naverit ex pacto, 233-240-259; quomodo exceptus fuerit a sponsa, 260 sqq., mox

ciasque cum ipsa transegerit, 272 sqq.; ante lucem Aby-
dum revertitūr nando, 283 sqq.; hieme tempestatibus
non perterritus, 301; 305; tandem per noctem procel-
losam viribus deficientibus, dils frustra invocatis, ly-
chno extincto, mortuus in scopulos undis jactus prope
turrim Herus, 309-312-319-330.

Αείανδρος, ὁ, 28, 86, 109, 170, 172, 196, 220, 259, 311;
vid. Λείανδρος.

Αἶβανος, ὁ, Syriæ mons, cujus accolæ Sestum se contu-
lerunt Veneris festo interfuturi, 48.

M.

Μειλανίων, ὠνος, ὁ, Milanio, Atalantæ maritus primum
repudiatus, deinde magnopere amatus, 154.

Μοῖραι, ἄων, αἰ, Parcæ, 307, 322.

N.

Νότος, ὁ, Notus ventus, 316.

Νύξ, ντος, ἡ, Nox dea, 232, 281.

O.

Ὀλυμπος, ὁ, Olympus, deorum sedes, 80.

Ὀμίλη, ἡ, Caligo, Nox, 280

Π.

Ποσειδάων, ὠνος, ὁ, Neptuneus; ad quem Leander tranans
Hellespontum tempestatibus agitatam preces mittit,
320.

Σ.

Σηστιὰς, ἄδος, ἡ, adj. fem., Sestias, Sesta, Ἑρῶ, 24;
πόλις, i. e. Sestus, 189.

Σηστός, ἡ, urbs Thracia, Hellesponto adjacens e regione
Abydi, 4, 16; Herus patria 21; ubi dies festi Veneris
et Adonidis agebantur, 43; huc Leander appellebat
tranato Hellesponto, 258.

Σίγη, ἡ, Silentium, quasi numen est 280.

Σπάρτη, ἡ, Sparta, urbs Laconicæ, puellis pulcerrimis
clara, 74.

Φ.

Φρυγίη, ἡ, Phrygiæ incolæ frequentes Sestum profecti
sunt ad celebrandum Veneris festum, 50.

X.

Χάριτες, αἰ, Gratiae, 63, 64, 65, 77.

Ω.

Ὠρίων, ὠνος, ὁ, Orion stella, 214.